

Klage fra den berettigede over utilstrækkelig inddrivelse af bidrag

FOB nr. 80.212

Henstillet til amtsankenævnet for Ribe amt at tage en klage fra en bidragsberettiget kvinde over en kommunes - efter hendes opfattelse - utilstrækkelige inddrivelse af hustrubidrag op til fornyet behandling på grundlag af en udtalelse fra justitsministeriet til mig om, at amtsankenævnet kunne have foretaget en nærmere vurdering af klagen.

(J. nr. 1979-1303-62).

A klagede over en afgørelse fra amtsankenævnet for Ribe amt, som ikke havde fundet anledning til at kritisere det sociale udvalg i Esbjerg kommune i en sag om inddrivelse af hustrubidrag fra A's tidligere ægtefælle.

Det fremgik af sagen, at A's tidligere ægtefælle efter skilsmisse i januar 1979 skulle bidrage med 600 kr. om måneden til A's underhold. Fra 1. april 1979 var bidraget blevet fastsat til 900 kr. om måneden. I løbet af kalenderåret 1979 havde Esbjerg kommunes sociale udvalg - gennem løntilbageholdelse hos mandens arbejdsgiver efter inddrivelseslovens § 5 - kun inddrevet i alt 4.803,90 kr., hvorfor A klagede til amtsankenævnet for Ribe amt.

I en udtalelse af 14. januar 1980 i anledning af A's klage meddelte amtsankenævnet, at nævnet ikke havde foretaget en nærmere vurdering af det sociale udvalgs inddrivelsesskridt. Ankenævnet havde alene vurderet A's klage i forhold til inddrivelseslovens § 2, idet nævnet på grundlag af bestemmelsen i § 23 a, stk. 2, ikke havde anset sig for at være kompetent til at tage stilling til det sociale udvalgs vurdering af skyldnerens betalingssevne efter inddrivelseslovens § 6, stk. 1, 2. pkt. På denne baggrund bemærkede amtsankenævnet i en udtalelse i anledning af klagen til mig, »at ankemulighederne efter inddrivelsesloven ikke synes ganske klare«. Amtsankenævnet tilføjede: »Da klager over det sociale udvalgs beslutninger efter inddrivelseslovens § 4 og § 5 ikke kan behandles af amtsankenævnet, vil klagerne ofte finde, at amtsankenævnets mulighed for at fungere som ankeinstans er illusorisk«.

Bestemmelsen i § 23 a i lov om inddrivelse af underholdsbidrag, jfr. lovbekendtgørelse nr. 567 af 16. november 1978, har følgende indhold:

»Afgørelser, der træffes af det sociale udvalg (magistraten), kan indbringes for amtsankenævnet. Afgørelser, der træffes af de kommunale myndigheder i København eller Frederiksberg, kan indbringes for den sociale ankestyrelse.

Stk. 2. Stk. 1 gælder ikke for afgørelser efter § 4 og pålæg om tilbageholdelse efter § 5.«

I skrivelse af 27. februar 1980 anmodede jeg socialministeriet om en udtalelse i anledning af A's klage. I skrivelsen anførte jeg bl. a. følgende:

»Der findes ikke i inddrivelsesloven eller dens forarbejder klare tilkendegivelser om rækkevidden af amtsankenævnets kompetence med hensyn til klager fra den bidragsberettigede i en situation som i den foreliggende sag.

Hvis ankenævnets opfattelse vedrørende ankenævnenes prøvelsesbeføjelser lægges til grund, kan klagemulighederne efter inddrivelsesloven forekomme utilfredsstillende, idet det sociale udvalgs vurdering i henhold til § 6, stk. 1, 2. pkt., i så tilfælde ikke vil kunne prøves af nogen anden instans - bortset fra prøvelse af skyldnerens eventuelle indsigelse om, at inddrivelsesbeløbet er for højt.«

Socialministeriet videresendte sagen til justitsministeriet, hvorfra jeg modtog en udtalelse af 21. oktober 1980. I udtalelsen anførte justitsministeriet bl. a. følgende:

»I den anledning skal man for så vidt angår den konkrete klagesag udtale, at justitsministeriet i tiden forud for ændringen af inddrivelsesloven som klageinstans har behandlet klager over de af politiet dengang givne løntilbageholdelsespålæg i tilfælde, hvor en bidragsberettiget klagede over, at politiet ikke foretog inddrivelse med et tilstrækkeligt stort beløb. Ved lovændringen, hvorefter inddrivelse af underholdsbidrag fra den 1. januar 1979 skulle foretages af kommunernes sociale udvalg (i kommuner med magistratsordning af magistraten) med klageadgang til vedkommende amtsankenævn, tilsigtedes ingen ændring af den bidragsberettigedes adgang til administrativ rekurs. Baggrunden for § 23 a, stk. 2 er, at der ved afgørelse om udpankning og ved pålæg om løntilbageholdelse gælder en særlig adgang for skyldneren til at fremsætte sine indsigelser for fogedretten.

For så vidt angår det generelle spørgsmål om rækkevidden af amtsankenævnenes kompetence har justitsministeriet optaget forhandling med socialministeriet med henblik på at overveje udsendelse af mere detaljerede regler herom eventuelt ved et tillæg til vejledningen om inddrivelse af underholdsbidrag. Justitsministeriet vil til sin tid underrette Dem om udfaldet af disse overvejelser.«

Jeg henstillede herefter til amtsankenævnet for Ribe amt at tage A's klage op til fornyet behandling på grundlag af de synspunkter, justitsministeriet havde anført i sin udtalelse til mig.

Desuden meddelte jeg justitsministeriet, at jeg havde noteret mig, at ministeriet ville orientere mig om resultatet af overvejelserne om fastsættelse af mere detaljerede regler vedrørende rækkevidden af amtsankenævnenes kompetence i inddrivelsessager.

Supplerende oplysninger om sagen

Med skrivelse af 30. oktober 1984 sendte familieretsdirektoratet mig et eksemplar af en samtidig udsendt vejledning om amtsankenævnenes kompetence efter § 23 a i lov om inddrivelse af underholdsbidrag.

I skrivelse af 26. november 1984 meddelte jeg familieretsdirektoratet, at jeg havde taget det oplyste til efterretning.